

РЕШЕНИЕ

№ 4845

гр. София, 17.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 17.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **3922** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ образувано е по жалба с вх. № 16072 от 29.04.2022 г., подадена от Р. П. И., ЕГН [ЕГН], чрез адвокат Б. Б., съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 2153-21-170 от 06.04.2022 г. на директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) С. - град, с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане № [ЕГН]/3 от 14.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано отпускане на добавка по чл. 69в, ал. 3 от КСО.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно, поради противоречието му с материалния закон и несъответствието му с целта на закона – основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Твърди се, че стажът за периода от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г., положен на длъжност „дружинен ръководител“ в РК на ДКМС р-н „В. Л.“, и за периода от 01.01.1984 г. до 01.09.1984 г. в К. РК на ДКМС следва да бъде зачетен като учителски и съответно да бъде отпусната добавка по чл. 69в, ал. 3 от КСО. Жалбоподателката твърди, че през посочените периоди е работила като дружинен ръководител в 130 СУ „С. К.“, [населено място], като е упражнявала педагогическа дейност на пълно работно време. Претендират се разноси.

В съдебно заседание, пълномощникът на жалбоподателката - адв. Б., поддържа жалбата. Изразява искане за отмяна на оспореното решение, като на административният орган се дадат задължителни указания за прилагане на

материалния закон за зачитане на положения трудов и осигурителен стаж на Р. И.. Претендира разноски. Представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С. - град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. М., която оспорва жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.08.2016 г. Р. П. И. е подала заявление за отпускане на пенсия с вх. 2113-21-6967 от 24.08.2016 г. до директора на ТП на НОИ – С. град.

С Разпореждане № [ЕГН] от 14.09.2016 г. на Р. П. И. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст пожизнено по чл. 68, ал. 1, ал. 2 от КСО в минимален размер до определянето на размера по реда на КСО.

С Разпореждане № [ЕГН] от 04.11.2016 г. е определен и размерът на пенсията, като считано от 24.08.2016 г. осигурителният ѝ стаж е изменен на основание чл.15а от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ (отм.) от 36 години 06 месеца и 09 дни на 36 години 06 месеца и 23 дни от трета категория труд.

С последващи разпореждания личната пенсия на Р. И. е осъвременявана, както и преизчислявана по повод на подавани от нея заявления въз основа на придобит осигурителен стаж след датата на пенсиониране.

Със заявление № Ц1013-21-279 от 11.12.2020 г. Р. И. е поискала да ѝ бъде отпусната добавка от Учителския пенсионен фонд.

С Разпореждане № [ЕГН] от 08.01.2021 г. е отказано отпускането на добавка по чл. 69в, ал. 3 от КСО към личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на Р. И..

Разпореждането е оспорено с жалба вх. № 2175-21-101/ 15.02.2021 г.

С Решение № 2153-21-133/ 20.05.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. - град жалбата е оставена без уважение.

Решение № 2153-21-133/ 20.05.2021 г. е оспорено по съдебен ред. С Определение № 6305 от 26.08.2021 г. по описа на АССГ, III отделение, 66 състав, жалбата на Р. И. е оставена без разглеждане като просрочена, а производството по делото е прекратено.

Със заявление вх. № 1023-21-1629 от 05.10.2021 г. Р. И. е поискала размерът на отпуснатата ѝ пенсия да бъде изменен, като осигурителният стаж за периодите от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г. по трудов договор с РК на ДКМС р-н „В. Л.“ и от 01.01.1984 г. до 01.09.1984 г. по трудов договор с К. РК на ДКМС бъде зачетен за учителски стаж, като съответно бъде отпусната добавка от Учителски пенсионен фонд.

С Разпореждане № [ЕГН]/3 от 14.01.2022 г. е отказано отпускането на добавка по чл. 69в, ал. 3 КСО към личната пенсия на Р. И., като е прието, че не са представени нови доказателства удостоверяващи, че за периодите от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г. и от 01.01.1984 г. до 01.09.1984 г. е упражнявала педагогическа дейност на длъжност „дружинен ръководител“ в учебно или възпитателно заведение и е изпълнила пълната норма задължителна преподавателска работа.

С жалба вх. № 1012-21-346 от 24.02.2022 г. Р. И. е оспорила Разпореждане № [ЕГН] от 14.01.2022 г.

С Решение № 2153-21-170 от 06.04.2022 г. на директор на ТП на НОИ С. – град жалбата е оставена без уважение.

С жалба вх. № 1012-21-646 / 26.04.2022 г., решението е оспорено по съдебен ред.

С оглед изясняване на спора от фактическа страна по делото са допуснати и приети съдебно - икономическа експертиза (СИЕ) и допълнителна СИЕ, неоспорени от страните, които съдят кредитира като обективни и компетентно изготвени.

От СИЕ се установява следното:

Трудова книжка № 78 издадена на 03.09.1975 г. на Р. П. И. е надлежно оформена.

Записите в трудовата книжка за процесните периоди са следните:

15.04.1983 г. - 01.01.1984г. РК на ДКМС „В. Л.“, вид дейност „организационна“, длъжност „Дружинен ръководител“, заплата 155 лв.

01.01.1984 г. - 01.09.1984г. Кремиковски РК на ДКМС, вид дейност „организационна“, длъжност „Дружинен ръководител“, заплата 155 лв.

От записите в Трудовата книжка е установено, че трудовите правоотношения са били с РК на ДКМС „В. Л.“ и с „Кремиковски“ РК на ДКМС. Трудовото възнаграждение също е изплащано от съответния РК на ДКМС.

През горепосочения период Р. И. е работила на длъжността „дружинен ръководител“, притежавайки изискваната професионална квалификация - диплома за завършено висше образование Серия МЯ № 008661, регистрационен № 7041 от 03.07.1979 г. по специалността „Учител по физическо възпитание“, т.е. отговаряла е на изискванията на действащия тогава Закон за народната просвета от 1948 г. Длъжността „Дружинен ръководител“ задължително се е изпълнявала от лица с педагогическо образование изискуемо за упражняване на учителска професия.

През 1978 г. началната заплата на учител с висше образование е била 120 лв. С ПМС 50/1979 г. минималната работна заплата в страната е увеличена от 80 лв. на 100 лв.

През 1979 г. работната заплата на учител с висше образование със стаж от 1 до 3 години е повишена от 120 на 155 лв. на месец.

Вещото лице посочва, че трудът положен от Р. И., като учител с висше образование, през периода от 07.09.1979 г. до 31.08.1982 г., отговаря на пълната норма задължителна преподавателска работа и месечното трудово възнаграждение е в размер на 155 лв., както е отразено в трудовата книжка.

Размерът на работната заплата на Р. И. като „дружинен ръководител“ е 155 лв., отразен в Трудова книжка № 78, отговаря на размера на месечната работна заплата на пълната норма задължителна преподавателска работа на учител.

Жалбоподателката е получавала работна заплата в размер на 155 лв., когато е работила, като „учител“ от 07.09.1979 г. до 31.08.1982 г. и като „дружинен ръководител“ през периода от 15.04.1983 г. - 01.01.1984 г. и 01.01.1984 г. - 01.09.1984 г.

Предвид размера на трудовото възнаграждение получавано от жалбоподателката, съгласно трудова книжка № 78, издадена 03.09.1975 г., положеният труд от Р. И. за периодите от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г. и от 01.01.1984 г. до 01.09.1984 г. е отговарял на пълната норма на задължителна преподавателска работа, съгласно действащото към момента на полагането му законодателство.

В трудова книжка № 78 е отразена месечна работна заплата в размер на 155 лв., която съответства на възнаграждение определено за пълно работно време независимо дали работният ден е 8 часа или е ненормиран работен ден. (чл.43 КТ 1951г.).

Въз основа на гореизложеното вещото лице е достигнало до извода, че осъществяваната от Р. П. И. работа е протичала в законоустановеното работно време от 8 часа на ден.

В заключение вещото лице посочва, че характерът на работата на дружинния

ръководител е организационно - педагогически, работата е свързана с възпитанието на деца от основния курс на образование. Работодател на Р. И. е РК на ДКМС (каквато е била установената практика по това време), работната заплата е изплащана от РК на ДКМС, а мястото на работа е училището.

При направеното сравнение на размера на работната заплата, отразен в трудовата книжка на жалбоподателката, вещото лице е установило, че на длъжността учител от 07.09.1979 г. до 31.08.1982 г. и дружинен ръководител от 15.04.1983 г. до 01.09.1984 г., определеното трудово възнаграждение е еднакво, в размер на 155 лв.

Вещото лице е достигнало извода, че трудът е отговарял на пълната норма на задължителна преподавателска работа. Определената работна заплата в размер на 155 лв. е за 8 часов работен ден. Този размер на работна заплата, през периода за които се отнася, не би могло да бъде определен за по - кратък работен ден.

От допълнителната СИЕ се установява следното:

За периода от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г.

В архива на РК на ДКМС „В. Л.“ (фонд 2655, инвентарен опис 31, архивна единица 3, л. 80, 81, 82, 84, 85, 85) в Протокол № 8 от заседание на бюрото на РК на ДКМС „В. Л.“, проведено на 15 април 1983 г. по точка втора от дневния ред „Докладни записки“, е разгледана докладна записка от отделите „Организационен“ и „Учащи“, при РК на ДКМС „В. Л.“, относно назначаване на дружинен ръководител. Бюрото на РК на ДКМС взима следното решение:

„Назначава др. Р. П. И. за дружинен ръководител в 130 ЕСПУ по чл. 64 от КТ, считано от 15.IV.1983 г. с основно месечно възнаграждение в размер на 155 лева.“ (Приложение № 1 към СИЕ)

Протоколът е подписан от Първи секретар /Б. Б./ и техн. секретар /Н. Р./, документът е с печатна РК на ДКМС „В. Л.“.

Към т. втора от Протокол № 8 от заседание на бюрото на РК на ДКМС „В. Л.“ са приложени следните документи:

- Докладна записка до Бюрото на РК на ДКМС от 05.04.1983 г. подписана за отдел „Организационен“ от секретар К. В. и за отдел „Учащи“ подписана от секретар Л. Г.. Докладната записка е съгласувана с ГК на ДКМС отдел „Организационен“ и отдел „Пионери“. Документът е с печат на РК на ДКМС „В. Л.“;
- Кадрова справка на Р. П. И. от 05.04.1983 г. подписана от секретар и подпечатана с печат на РК на ДКМС „В. Л.“.

Административно - териториалното разпределение на [населено място], [община], през разглеждания период е претърпявало изменения, /Указ 583 на Президиума на Народното събрание, ДВ бр. 30 от 14.04.1981 г.; Указ 2932 на Държавния съвет на НРБ от 27.09.1983 г./ . Във връзка с изпълнение на Указ 2932 на Държавния съвет на НРБ от 27.09.1983 г. Бюрото на РК на ДКМС „В.Л.“ /Протокол № 23 от 20.10.1983 г./ разглежда Докладна записка 2 от К. В. относно „Отчисляване на пионерските и комсомолски организации и дружества, намиращи се на територията на споменатите квартали (Л. I, Л. II и Л. III), от територията на район „В. Л.“ към район „К.“, считано от 1.11.1983 г.“

Утвърден е списък на организациите и дружествата на пряк отчет от РКО, район „В. Л.“, преминаващи на отчет в Кремиковски район, както следва:

1. АС „Москвич“;
2. АС „С.“;
3. НПСП „Н.“;

4. НИИ по пътищата;
5. ТК „Б.“ - подразделения „Маршрутни хотели“, „Автотранспорт“;
6. Квартални дружества „Л. - II“, „Л. - III“
7. 106 - основно училище;
8. 130 ЕСПУ.

В Протокол № 27 от 24.11.1983 г. К. В. информира, че към 24.11.1983 г. 106 ОУ и 130 ЕСПУ училища не са отчислени.

Описание на процедурата по административното отчисляване на организациите от район „В. Л.“ и зачисляването им в район „К.“ не са срещнати в разглежданите документи.

Документи за индивидуалното прехвърляне на комсомолските кадри и активисти от номенклатурата на Бюрото на РК на ДКМС от район „В. Л.“ в район „К.“ не са намерени в архивите от заседанията на бюрата на РК на ДКМС „В.Л.“ и „К.“.

В Трудова книжка № 78 от 03.09.1978 г. на Р. И. са направени следните записи:

- 15.04.1983 г. - 01.01.1984 г. РК на ДКМС „В. Л.“, вид дейност „организационна“, длъжност „Дружинен ръководител“, заплата 155 лв.;

- 01.01.1984 г. - 01.09.1984 г. Кремиковски РК на ДКМС, вид дейност „организационна“, длъжност „Дружинен ръководител“, заплата 155 лв.

Датата на назначаване 15.04.1983 г. вписана в Трудова книжка № 78, съответства на решението за назначаване на И. на длъжност „дружинен ръководител“ от заседанието на Бюрото на РК на ДКМС „В. Л.“ с Протокол № 8 от 15.04.1983 г.

В Трудова книжка № 78 от 03.09.1978 г. са отразени вид дейност „организационна“, длъжността „дружинен ръководител“, размерът на основната заплата, които не са променени. Извършена е промяна в наименованието на организацията от РК на ДКМС „В. Л.“ в РК на ДКМС „К.“, т.е. административното прехвърляне на определените пионерски и комсомолски организации от район „В. Л.“ в район „К.“ е приключило към 01.01.1984 г. Датата на прекратяване на трудовите правоотношения с РК на ДКМС „В. Л.“ е 01.01.1984 г. и дата на назначаване в РК на ДКМС „К.“ е отразена 01.01.1984 г.

От 01.01.1984 г. в Протоколите на РК на ДКМС „К.“ е налична информация свързана с дейността на 130 ЕСПУ „С. К.“ (отчети за дейността, прием на ученици в редовете на ДКМС, ДПО „С.“, награди на ученици от училището, резултати от 3 участия в бригади). Има документи свързани с кадрови промени в 106 ОУ (Протокол № 33 от 02.02.1984 г.), което също е прехвърлено от район „В. Л.“ в район „К.“.

В архивите на РК на ДКМС - „К.“ за периода от 01.01.1984 г. до 31.12.1984 г. името Р. И. се среща само в Протокол № 36 от 09.03.1984 г. (Приложение № 2 към СИЕ)

В Протокол № 36 от 09.03.1984 г. от заседание на бюрото на РК на ДКМС - К. по докладна записка от С. Д. - секретар на РК на ДКМС относно утвърждаване на график за атестиране на комсомолските кадри и активисти от номенклатурата на Бюрото на РК на ДКМС, през първото полугодие на 1984 г.

Бюрото на РК на ДКМС взема следното Решение № 5 „Утвърждава следния график за атестиране на комсомолските кадри и активисти, номенклатура на бюрото на РК на ДКМС (оценките се изготвят и обсъждат в бюрото на РК на ДКМС):

- 05.04.1984 г. - Ц. Н. - Директор РМД, отг. Л. Р.;
- 19.04.1984 г. - А. П. - зав. сектор „ОФКО и Информация“, отг. С. Д.;
- 23.05.1983 г. - Л. П. - Директор РПД, отг. Л. Р.;
- В. Чобанска - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;

Б. Ф. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
З. К. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
07.06.1983 г. - Б. С. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
З. Й. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
И. Б. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
Л. К. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
М. К. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
21.06.1983 год. - М. Й. - Секретар по 197 РМС, отг. С. Д.;
С. В. - зам. секретар К., отг. Р. Н.;
С. С. - инструктор КК на ДКМС отг. К. В.;
М. К. -дружинен ръководител, отг. Л. Р.;
Р. И. - дружинен ръководител, отг. Л. Р.."

В списъка на дружинните ръководители, подлежащи на атестация е записано и името Р. И. (фонд 3433, инвентарен опис 19, архивна единица № 2 л. 180). В докладната записка от С. Д. секретар РК на ДКМС също присъства името на Р. И..

Д. ред на заседанието на бюро на РК на ДКМС „Кремиковски“ проведено на 21.06.1984 г. е променен. Атестатите и преценките на дружинните ръководители са извършени и приети на заседания на Бюрото на РК на ДКМС (Протокол № 48 от 06.09.1984 г. и Протокол № 49 от 15.09.1983 г.). С Протокол № 48 от 06.09.1984 г. са разгледани атестатите на 4 дружинни ръководители и с Протокол № 49 от 15.09.1983 г. на 5 дружинни ръководители. Бюрото на РК на ДКМС дава оценка за работата на всеки дружинен ръководител по отделно и определя нова основна заплата на всеки.

Трудовото правоотношение на Р. П. И. е прекратено на 01.09.1984 г. съгласно запис в Трудова книжка № 78 издадена на 3.09.1975 г. Атестат за работата на Р. И. не е направен към 06.09.1984 г. и 15.09.1984 г., датите на провеждане заседанията на Бюрото на РК на ДКМС, на които е извършена преценка за работата на дружинните ръководители жалбоподателката вече не е работила като дружинен ръководител.

В периода от 20 юли 1984 г. до 30.08.1984 г. заседания на Бюрото на РК на ДКМС „К.“ не са провеждани. В разгледаните документи няма решение на бюро на РК на ДКМС за прекратяване на трудовото правоотношение на Р. П. И..

Документите са издадени от РК на ДКМС, както следва:

1. РК на ДКМС „В. Л.“

Протокол № 8 от 15.04.1983 г. от заседание на бюро на РК на ДКМС „В. Л.“, Протоколът е подписан от Първи секретар /Б. Б./ и Т.. секретар /Н. Р./, документа е с печатна РК на ДКМС „В. Л.“.

2. РК на ДКМС „К.“

Протокол № 36 от 09.03.1984 г. от заседание на Бюрото на РК на ДКМС-„К.“. Протоколът е подписан от Р. Р. - първи секретар и протоколчик И.Н.. Документът е с печат на РК на ДКМС „К.“.

3. В Трудова книжка № 78 от 03.09.1975 г. на жалбоподателката е отразено учреждението, което е оформило документа, както следва:

- За периода -15.04.1983 г. -01.01.1984 г. - РК на ДКМС „В. Л.“;

- За периода - 01.01.1984 г. - 01.09.1984 г. - Кремиковски РК на ДКМС.

В заключение вещото лице посочва, че документите проверени в Държавна агенция „Архиви“ показват, че Р. И. е назначена на длъжност дружинен ръководител в 130 ЕСПУ „С. К.“, на основание на решение на бюро на РК на

ДКМС „В. Л.“. С административно - териториалното разпределение на [населено място] се променят границите на район „В. Л.“ и Кремиковски район, но това не променя мястото на полагане на труд от жалбоподателката. РК на ДКМС организира и финансира образователно - възпитателната дейност на учениците от основното и средно училище и младежите до 28 годишна възраст в съответния район на [населено място]. РК на ДКМС назначава, освобождава, контролира, атестира, определя и изплаща трудовите възнаграждения на назначените от него служители, в т.ч. и дружинни ръководители.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи.

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-170 от 06.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения: Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното Решение № 2153-21-170 от 06.04.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен административен орган съобразно разпоредбата на чл. 117, ал.1, т. 2, б. „а“ от КСО - ръководителят на съответното териториално поделение на НОИ, съгласно Заповед № 1712 от 17.08.2015г., в законоустановената писмена форма, съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително подробни фактически и правни основания за издаването му, като не се установяват нарушения на административно производствените правила.

Потвърденото с оспорвания административен акт Разпореждане № [ЕГН] от 14.01.2022 г. /л. 10/ на длъжностно лице по пенсионно осигуряване също е издадено от компетентен орган с оглед нормата на чл. 98, ал. 1 КСО и Заповед № 1015-21-247/ 04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, в писмена форма, като са изложени мотиви и не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му.

По отношение на основния спорен по делото въпрос, а именно съответствието на решението на директора на ТП на НОИ С. - град с материалния закон, съдът намира следното:

Съгласно чл. 69в, ал. 1 и ал. 3 от КСО учителите придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст при навършване на възраст 57 години и 10 месеца от жените и 60 години и 10 месеца от мъжете и учителски осигурителен стаж 25 години и 8 месеца за жените и 30 години и 8 месеца за мъжете. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година. На учителите, които са придобили право на пенсия при условията на ал. 1 и се пенсионират при условията на чл. 68, ал.1 и 2, се изплащат пенсии за осигурителен стаж и възраст от фонд „Пенсии“ и добавка от Учителския пенсионен фонд в размер 0,33 на сто от

пенсията за всеки месец, за които има осигурителна вноска във фонда след придобиване право на пенсия по ал. 1. При представянето на данни за допълнително положен учителски стаж след отпускането на пенсия по чл. 68, ал. 1 и ал. 2, към която се изплаща добавка от Учителския пенсионен фонд, броят на месеците, от които е определена добавката, се увеличава с броя месеци след пенсионирането, за които има осигурителни вноски в същия фонд.

Съгласно § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО, за осигурителен стаж по кодекса се признава времето, което се зачита за трудов стаж и за трудов стаж при пенсиониране, положен до 31 декември 1999 г., съгласно действащите дотогава разпоредби. Т.е. трудовият и осигурителният стаж се преценяват и квалифицират съобразно разпоредбите, които са уреждали правоотношенията към момента на съществуване на трудовото или осигурителното правоотношение.

С разпоредбата на чл. 19 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ е дадено легално определение на понятието „учителски стаж” – това е осигурителният стаж, положен на учителска или възпитателска длъжност в учебни и възпитателни заведения. Текстът на чл. 19, ал. 2 от НПОС гласи, че учителски стаж е и осигурителният стаж на лицата, заемащи длъжности в учебни и възпитателни заведения по ал. 1 по списък, утвърден от министъра на образованието и науката, съгласуван с управителя на НОИ, ако отговарят на изискванията за заемане на длъжността учител или възпитател съобразно придобитото образование, професионална квалификация и правоспособност и са изпълнили пълната норма за задължителна преподавателска работа.

В одобрения от МОН и НОИ списък на длъжностите, за които се признава учителски трудов стаж по смисъла на чл. 19, ал. 2 от НПОС, под № 11 е записана длъжността „дружинен ръководител“. Този списък е общодостъпен на интернет сайта на НОИ.

Към момента на полагане на труда от Р. И. като дружинен ръководител за периода от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г. в РК на ДКМС р-н „В. Л.“ и за периода от 01.01.1984 г. до 01.09.1984 г. в К. РК на ДКМС е действал Закона за народната просвета (отм.) и Указ № 330 за народната просвета (отм.), в които е бил предвиден изричен норматив за задължителна преподавателска работа на дружинните ръководители.

В ЗНП (отм.) за дружинните ръководители (посочени в закона като ръководители на организацията „С.“), са предвидени права на редовни основани учители – чл. 48, б. „д“ от ЗНП, следователно заеманата от тях длъжност е приравнена на педагогическите длъжности, свързани с възпитанието на деца от основния курс на образование. Дейността на дружинния ръководител се е изпълнявала от лица с педагогическо образование и е включвала учителски функции за възпитание на деца от 1-ви до 8-ми клас в различни учебни заведения. Положеният труд при 8 - часов работен ден на длъжност „дружинен ръководител“ в основано училище, следва да се зачете за учителски на основание раздел „Извънучилищни учреждения и форми на извънкласна и извънучилищна работа“, т. 15 от Указ № 330 за народната просвета.

Р. И. е притежавала изискуемото педагогическо образование, видно от

представената диплома за завършено висше образование Серия МЯ № 008661, регистрационен № 7041 от 03.07.1979 г. по специалността „Учител по физическо възпитание“, т.е. отговаряла е на изискванията на действащия тогава Закон за народната просвета от 1948 г. Длъжността „Дружинен ръководител“ задължително се изпълнява от лица с педагогическо образование изискуемо за упражняване на учителска професия и е заемала длъжността учител и в периоди, различни от спорните.

От приетата по делото СИЕ се установи, че Р. И. е била назначена на длъжност дружинен ръководител в 130 ЕСПУ „С. К.“, на основание на решение на Бюрото на РК на ДКМС „В. Л.“. С административно - териториалното разпределение на [населено място] се променят границите на район „В. Л.“ и Кремиковски район, но това не променя мястото на полагане на труд от жалбоподателката. РК на ДКМС организира и финансира образователно - възпитателната дейност на учениците от основното и средно училище и младежите до 28 годишна възраст в съответния район на [населено място]. РК на ДКМС назначава, освобождава, контролира, атестира, определя и изплаща трудовите възнаграждения на назначените от него служители, в т.ч. и дружинни ръководители.

Вещото лице посочва, че характерът на работата на дружинния ръководител е организационно - педагогически, работата е свързана с възпитанието на деца от основния курс на образование. Работодател на Р. И. е бил РК на ДКМС, работната заплата е изплащана от РК на ДКМС, а мястото на работа е било училището.

Вещото лице е достигнало извода, че трудът е отговарял на пълната норма на задължителна преподавателска работа. Определената работна заплата в размер на 155 лв. е била за 8 часов работен ден, като този размер на работна заплата, през периода за които се отнася, не би могло да бъде определен за по - кратък работен ден.

Обстоятелството, че за периодите от 15.04.1983 г. до 01.01.1984 г. и от 01.01.1984 г. до 01.09.1984 г. Р. И. е била назначена на работа в училището от съответния РК на ДКМС, каквато е била и установената практика, няма отношение към определяне на спорния осигурителен стаж като учителски, доколкото от доказателствата по делото се установява, че същата притежава необходимата квалификация, а трудът, свързан с възпитание на деца от основния курс на образование, е полаган в училище.

Съобразно изложеното съдът намира, че осигурителният стаж за спорните периоди следва да бъде зачетен като учителски при изследване на материалноправните основания по чл. 69в КСО във връзка със заявеното право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Това дава отражение и върху размера на полагащата ѝ се добавка по чл.69в, ал.3 от КСО. В този смисъл е и постоянната съдебна практика (Решение № 13096 от 22.10.2020 г. по адм.д. № 9650/2020 г. по описа на ВАС, VI отд., Решение № 7275 от 15.06.2016 г. по адм.д.№ 10939/2015г., VI отд. и др.).

На основание изложените съображения съдът намира, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ–С. – град и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни поради неправилно приложение на материалния закон, което налага тяхната отмяната. Предвид факта, че

естеството на спора не разрешава решаването му по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато като преписка на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на задължителните указания по приложението на материалния закон, дадени с настоящото решение.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноси съгласно приложен списък (л. 263) следва да бъде уважено, за сумата от 1300 (хиляда и триста) лева, в това число 300 лева адвокатско възнаграждение, заплатено съгласно договор за правна защита и съдействие, и 1000 депозити за вещо лице по СИЕ и допълнителна СИЕ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Трето отделение, 16 – ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. П. И., ЕГН [ЕГН] Решение № 2153-21-170 от 06.04.2022 г. на директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С. – град.

ОТМЕНЯ Разпореждане № [ЕГН]/3 от 14.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ВРЪЩА делото като преписка на ТП на НОИ – С. - град за ново произнасяне, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Национален осигурителен институт да заплати на Р. П. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 1300 (хиляда и триста) лева, представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Съдия: